

ved forsinket betaling af pengekrav. Morarenten fastsættes til en årlig rente, der svarer til Nationalbankens officielle udlånsrente med et tillæg af 7 pct. I dag udgør renten diskontoen plus 5 pct. Der er efter lovforslaget tale om en forhøjelse på ca. 2,5 pct. i forhold til nu, og ændringen skal gennemføres i handelsforhold omfattet af direktivet.

For at undgå differentierede morarentesatser ved forsinket betaling foreslås ændringen gennemført generelt på rentelovens område, det vil sige også i forbrugerforhold.

Det foreslås at afskaffe pligten til at afgive et særligt rentepåkrav. En betalingsanmodning, f.eks. i form af en faktura, skal fremtidig være nok til at udløse morarenter ved forsinket betaling. Også dette foreslås indført generelt på rentelovens område for at opnå ensartede regler.

Kl. 13.45

Det foreslås endvidere, at der ikke længere skal være mulighed for i forbrugerforhold ved handelsbrug eller anden sædvane at fravige rentelovens bestemmelser til skade for forbrugeren. Ændringen vil betyde, at rentelovens § 5 om morarentesatsen ikke vil kunne fraviges til skade for forbrugeren ved aftale eller ved sædvane. Ændringen er ikke påkrævet efter direktivet og går for så vidt videre end direktivet, men det er en god idé.

For det andet indeholder lovforslaget nye regler om fordringshaverens inddrivelsesomkostninger. Disse regler har følgende indhold:

Det foreslås, at der indsættes en ny generel regel i renteloven, hvorefter skyldneren har pligt til at betale fordringshaverens rimelige og relevante omkostninger ved udenretlig inddrivelse af fordringen. I dag er spørgsmålet om fordringshavers ret til at kræve udenretlige inddrivelsesomkostninger dækket af skyldneren ikke lovreguleret, og spørgsmålet beror således på, om der i øvrigt er den fornødne hjemmel hertil, f.eks. i parternes aftale eller de almindelige erstatningsregler.

Efter lovforslaget skal den foreslåede regel gælde generelt for fordringer på formuerettens område, og det vil navnlig sige i alle handels- og forbrugerforhold. Der vil herved blive skabt en ensartet retlig ramme, der ikke helt overlader spørgsmålet til parternes aftale i det enkelte tilfælde.

For så vidt angår særlige rykker- og inkasso-gebyrer, foreslås det at bevare de nugældende bestemmelser om loft for gebyrerne i forbrugerforhold. Bestemmelserne foreslås dog udvidet til

at gælde på hele rentelovens område, men uden for forbrugerforhold skal de kunne fraviges ved aftale eller sædvane. Fravigelsen kan dog alene ske med den begrænsning, at fordringshaveren altid skal kunne kræve, at skyldneren betaler rimelige og relevante omkostninger til udsendelse af rykkerskrivelser m.v.

Som det fremgår, er der tale om et meget teknisk lovforslag, og der er tale om en direktivimplementering, hvorefter forbrugeren i øvrigt opnår en vis forøget beskyttelse, og i det hele kan Venstre støtte dette forslag.

Lissa Mathiasen (S):

Når man ser på lovforslaget og sammenholder det med EF-direktivet, som netop går på at bekæmpe forsinkede betalinger mellem erhvervsdrivende eller mellem erhvervsdrivende og en offentlig myndighed, når betalingen ellers har karakter af vederlag for varer eller tjenesteydelser, så vil jeg godt sige, at det synes vi i Socialdemokratiet er utrolig godt. Det er godt at få nogle fælles retningslinjer. Det vil sige, at vi står bag det, der ligger i direktivet. Det ville også være mærkeligt, om ikke vi gjorde, eftersom det jo er noget, der er forhandlet på et tidspunkt, hvor vi havde regeringsmagten.

Men når man så kigger videre på det her lovforslag, er der jo lagt op til, at man også går ind og tager forbrugerkøb med ind i billedet, og det ligger ikke i direktivet. Det vil sige, at man altså går ind og siger, at af hensyn til, at man gerne vil have nogle ensartede retlige retningslinjer, laver man parallelitet over til forbrugerkøb.

Lad mig nævne de tre punkter, som jeg kan se virkelig giver nogle problemer.

For det første går man ind omkring forhøjelse af morarenten, når en forbruger ikke betaler rettidigt. Hvis man går ind og laver en parallelitet, betyder det altså en stigning på over 28 pct. i forhold til, hvordan det er i dag. Det er en alvorlig stigning, når vi taler om forbrugerkøb, og vi finder det faktisk ikke rimeligt. Skal man ind og lave et eller andet, der er mere regelret, må det i hvert fald være med en eller anden form for differentieret sats, således at forbrugerkøb ikke får den her alvorlige stigning.

For det andet ser vi det også som et problem – hvis vi har forstået det ret – at ét er, at man tager sædvane ud og siger, at det kan man ikke benytte sig af, når det drejer sig om forbrugerkøb, men der er stadig væk mulighed for, at man kan aftale sig til at kunne kræve en højere betaling. Men netop i forbrugerspørgsmål er vi jo typisk i